

Dosarul nr. 2r-249/2023
2-19113322-01-2r-13062022

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (A. Cerbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)
Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, A. Braga, V. Mihaila)

D E C I Z I E

09 august 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Ion Malanciuc

examinând recursul declarat de administratorul insolvabilității al Societății cu Răspundere Limitată „Olnaco-Group”, Iurie Ispas,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Carpenco Iurii împotriva Sanatoriului „Struguraș” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea cu Răspundere Limitată „Olnaco-Group”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cațer cu privire la ridicarea sechestrului și obligarea restituirii bunurilor mobile,

împotriva încheierii din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Olnaco-Group”, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017, Carpenco Iurii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Sanatoriului „Struguraș” SRL și SRL „Olnaco-Group”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Cațer Victor, cu privire la ridicarea sechestrului și obligarea restituirii bunurilor mobile.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, cererea de chemare în judecată înaintată de Carpenco Iurii a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins ca neîntemeiate apelurile declarate de Carpenco Iurii și SRL „Olnaco-Group”.

S-a menținut hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

S-a încasat de la Carpenco Iurii și SRL „Olnaco-Group” în beneficiul Sanatoriului „Struguraș” SRL cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de apel în sumă de 1 500 de lei.

La 21 martie 2023 SRL „Olnaco-Group” a depus cerere de revizuire, solicitând casarea deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SRL „Olnaco-Group”, împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 31 mai 2023, administratorul insolvenței al SRL „Olnaco-Group”, Iurie Ispas, a declarat recurs împotriva încheierii din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea încheierii contestate, admiterea cererii de revizuire, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, a fost prezentat raportul nr. 5210/16-1 din 25 octombrie 2016 de evaluare a bunurilor mobile elaborat de compania de evaluare SRL „Lvovschi&Co”. În acest raport a fost indicat că proprietar al bunurilor evaluate este SRL „Sanatoriul Struguraș”.

A relatat că instanțele inferioare au reținut această circumstanță ca decisivă care a dus la respingerea cererii lui Carpenco Iurii și la constatarea faptului că intimatul, SRL „Sanatoriul Struguraș” este proprietarul bunurilor mobile ce se află în Vila nr. 9.

A mai indicat recurentul că la data de 03 ianuarie 2023, SRL „Lvovschi&Co” a eliberat un act de înlăturare a erorilor admise în raportul de evaluare a lucrărilor de finisare și în Raportul de evaluare a bunurilor mobile. Potrivit acestui act, compania de evaluare SRL „Lvovschi&Co” a admis că din cauza lipsei informațiilor despre proprietarul bunurilor mobile evaluate, a indicat în mod eronat că proprietar este SRL „Sanatoriul Struguraș”.

A menționat că, actul eliberat de SRL „Lvovschi&Co”, demonstrează că premisa de la care a pornit instanța de fond, susținută de instanța de apel, este eronată, iar indicarea SRL „Sanatoriul Struguraș” ca proprietar al bunurilor mobile din Vila nr. 9 de pe teritoriul Sanatoriului Struguraș, reprezintă doar o eroare materială admisă de evaluator din lipsă de informații.

A notat recurentul că, actul de constatare a erorilor admise în raportul de evaluare a lucrărilor de finisare nr. 5210/16-2 din 25 octombrie 2016 și în raportul de evaluare a bunurilor mobile nr. 5210/16-1 din 25 octombrie 2016, este o circumstanță esențială a cauzei, care a devenit cunoscută după decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 16 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia recursului depus de administratorul insolvenței al SRL „Olnaco-Group”, Iurie Ispas, împotriva încheierii din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Completul Curții Supreme de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Încheierea Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 10 mai 2023.

Conform scrisorii de comunicare a actului procedural, încheierea din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru notificare participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 24 mai 2023 (f.d.165, verso vol.2), astfel, recursul declarat la 31 mai 2023, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3

judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Potrivit art. 450 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art. 449 lit. b).

Din dispozițiile art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă că cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 452 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.

Completul Curții Supreme de Justiție reține că în cazul când se invocă temeiul de revizuire că ar fi devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuientului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, și dacă revizuientul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Cu referire la motivul de revizuire a încheierii instanței de apel prin prisma temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, recurentul a invocat că actul de constatare a erorilor admise în raportul de evaluare a lucrărilor de finisare nr. 5210/16-2 din 25 octombrie 2016 și în raportul de evaluare a bunurilor mobile nr. 5210/16-1 din 25 octombrie 2016, este o circumstanță esențială a cauzei,

care a devenit cunoscută după decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, în cazul în care se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele date existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Aici, Completul notează că, în conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Totodată, se reține și faptul că recurentul a participat la examinarea cauzei în fond, prezentând rapoarte de evaluare criticate în cererea de revizuire, astfel a avut posibilitate să contribuie la administrarea probelor.

Prin urmare, Completul de judecată menționează că administratorul insolvenței al SRL „Olnaco-Group”, Iurie Ispas, nu a prezentat dovezi că a fost în imposibilitatea de a prezenta probe în timpul judecării cauzei, până la emiterea deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, care a devenit irevocabilă.

În această ordine de idei, revizuentul urmează să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei și că aceste circumstanțe sau fapte au fost descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă. Circumstanțe, care nu se atestă la caz.

În contextul expus, Completul consideră justă concluzia Curții de Apel Chișinău expusă în încheierea din 10 mai 2023 că, circumstanțele invocate de către administratorul insolvenței al SRL „Olnaco-Group”, Iurie Ispas, ca temei de revizuire a deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă și nu constituie temei de redeschidere a procesului.

Completul reține că procedura de revizuire prevăzută la art. 449-453 din Codul de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice, care semnifică, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu urmează a fi rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cauza *Brumărescu c. României*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 octombrie 1999).

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Roșca c. Moldovei*, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6§1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunța preeminență principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale a preeminenței este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă că o soluție definitivă al oricărui

litigiu nu trebuie rediscutată. Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de regula lucrului judecat. Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești, care cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Josan vs. Moldova, nr. 37431/02, §25; Brumărescu vs. România, nr. 28342/95, §6; Ryabykh vs. Rusia, nr. 52854/99, §52).

În această ordine de idei, și având în vedere normele legale naționale și raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului enunțate supra, instanța de recurs reține că o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă de administratorul insolvenței al SRL „Olnaco-Group”, Iurie Ispas, în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către administratorul insolvenței al SRL „Olnaco-Group”, Iurie Ispas, sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de administratorul insolvenței al Societății cu Răspundere Limitată „Olnaco-Group”, Iurie Ispas.

Se menține încheierea din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Carpenco Iurii împotriva Sanatoriului „Struguraș” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea cu Răspundere Limitată „Olnaco-Group”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cațer cu privire la ridicarea sechestrului și obligarea restituirii bunurilor mobile.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Aliona Miron

Ion Malanciuc